

1936 Okt 24 ILO Genève

376 Konvensjon 53 om minstefordringer til faglig dyktighet hos fører og offiserer ombord i handelsskip.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon,

som har vært sammenkalt i Genève av Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå og møtt til sin enogtyvende sesjon den 6. oktober 1936, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til fastsettelse i hver sjøfartsnasjon av minstefordringer til faglig dyktighet hos førere, navigasjons- og maskinoffiserer som er øverste vakt-havende ombord i handelsskip, hvilket er fjerde post på konferansens dagsorden, og

som har besluttet at disse forslag skal ta form av en internasjonal konvensjon, vedtar den 24. oktober 1936 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om kompetansecertifikat for offiserer, 1936:

Art. 1. 1. Denne konvensjon gjelder alle fartøier som er registrert i et land-område hvor konvensjonen er i kraft, og som benyttes til fart på havet eller på kysten, undtagen:

- a) orlogsfartøier;
- b) fartøier som eies av regjeringen eller fartøier som benyttes av offentlig myndighet og ikke er handelsskip;
- c) primitive trefartøier såsom dhows og djunker.

2. Nasjonale lover og forskrifter kan gi fritagelser eller undtagelser når det gjelder fartøier på mindre enn 200 brutto register tonn.

Art. 2. I denne konvensjon har de etternevnte uttrykk den betydning som står tilføiet:

- a) fører eller skipper er den person som har kommandoen på et fartøi;
- b) vakthavende officer er den person, undtagen losen, som for øieblikket virkelig leder fartøiets navigering eller manøvrering;
- c) førstemasjinst er den person som stadig er ansvarlig for fartøiets mekaniske fremdrift;
- d) vakthavende maskinist er den person som for øieblikket virkelig passer fartøiets maskiner.

Art. 3. 1. Ingen person må antas til å utføre eller må utføre på noe fartøi hvorpå denne konvensjon kommer til anvendelse, de plikter som påhviler fører eller skipper, vakthavende officer, førstemasjinst eller vakthavende maski-

nist, medmindre han har sertifikat som gir ham rett hertil, utstedt eller godkjent av offentlig myndighet i det land-område hvor fartøiet er registrert.

2. Undtagelser fra bestemmelsene i denne artikkel kan kun gjøres i tilfelle av tvingende omstendigheter (force majeure).

Art. 4. 1. Ingen må gis certificat medmindre:

- a) han har nådd den lavalder som er bestemt for å erverve det angjeldende sertifikat;
- b) hans fagmessige (praktiske) utdanning har foregått i så lang tid som er bestemt for å erverve det angjeldende sertifikat; og
- c) han har bestått de eksamener som er anordnet og overvåket av sakkyndig myndighet for å prøve om han er i besiddelse av de kvalifikasjoner som er nødvendige for å utføre de plikter som svarer til det sertifikat han søker å erverve.

2. Nasjonale lover og forskrifter skal:

- a) foreskrive en lavalder som skal være nådd, og den minste tid hvori den fagmessige (praktiske) utdanning skal være utført av dem som skal erverve de forskjellige grader av sertifikat;
- b) sørge for anordning og tilsyn ved sakkyndig myndighet av en eller flere eksamener for å prøve om de som søker å erverve sertifikater, er i besiddelse av de kvalifikasjoner som er nødvendig for å utføre de plikter som svarer til de sertifikater de søker å erverve.

3. Ethvert medlem av organisasjonen kan i 3 år fra ratifikasjonsdagen utstede sertifikater til personer som ikke har bestått de eksamener som er anordnet i kraft av § 2 i denne artikkel, når de:

- a) virkelig har tilstrekkelig praktisk erfaring i de plikter som svarer til det angjeldende sertifikat; og
- b) ikke har noe alvorlig teknisk feilgrep anført på sitt rulleblad.

Art. 5. 1. Hvert medlem som ratifiserer denne konvensjon skal sikre dens riktige håndhevelse ved et effektivt tilsyn.

2. Nasjonale lover og forskrifter skal ta med bestemmelser for de tilfeller da et medlems myndigheter kan holde tilbake fartøier som er registrert i dets

landområde på grunn av brudd på bestemmelsen i denne konvensjon.

3. Når de myndigheter som er innsatt av et medlem som har ratifisert denne konvensjon, finner et brudd på dens bestemmelser på et fartøy som er registrert i et landområde som tilhører et annet medlem som også har ratifisert konvensjonen, så skal de nevnte myndigheter sette sig i forbindelse med konsulen som representerer det medlem i hvis landområde fartøiet er registrert.

Art. 6. 1. Nasjonale lover og forskrifter skal fastsette straffer eller disiplinære forholdsregler for de tilfeller da bestemmelsene i denne konvensjon ikke blir respektert.

2. Straffer eller disiplinære forholdsregler skal især fastsettes for de tilfeller at:

- a) en reder, reders agent, fører eller skipper har antatt en person som ikke har sertifikat som bestemt i denne konvensjon;
- b) en fører eller skipper har tillatt at noen av de plikter som er nevnt i artikkel 2 i denne konvensjon, blir utført av en person som ikke har det tilsvarende eller høiere sertifikat;
- c) en person ved bedrageri eller forfalskede dokumenter har fått ansettelse for å utføre noen av de plikter som er nevnt i artikkel 2 uten å ha det nødvendige sertifikat.

Art. 7. 1. Med hensyn til de landsområder som der siktes til i artikkel 35 i statuttene for den internasjonale Arbeidsorganisasjon skal hvert medlem av organisasjonen som ratifiserer denne konvensjon, vedlegge sin ratifikasjon en erklæring som angir:

- a) de landområder hvor det forplikter sig til å anvende bestemmelsene i konvensjonen uten innskrenkning;
- b) de landområder hvor det forplikter sig til å anvende bestemmelsene i konvensjonen med visse innskrenkninger samt nærmere enkeltheter om disse innskrenkninger;
- c) de landområder hvor konvensjonen ikke skal anvendes og i tilfelle grunnen hertil;
- d) de landområder hvor det forbeholder sig å treffe senere bestemmelse.

2. De forpliktelser som omhandles i § 1, a) og b) i denne artikkel skal ansees som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha virkning som en ratifikasjon.

3. Hvert medlem kan ved en senere erklæring helt eller delvis opheve enhver reservasjon som er gjort i den oprinnelige erklæring i medfør av § 1, b), c) eller d) i denne artikkel.

Art. 8. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal meldes til Gene-

raldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 9. 1. Denne konvensjon blir bindende bare for de Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft tolv måneder etter den dag da ratifikasjonene av to Medlemmer er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Senere trer konvensjonen i kraft for ethvert Medlem på den dag dets ratifikasjon er registrert.

Art. 10. Så snart ratifikasjoner av to Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert, skal Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå gi melding om det til alle Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon. Han skal også gi dem melding om registrering av ratifikasjoner som senere blir meldt til ham av andre Medlemmer av Organisasjonen.

Art. 11. 1. Et Medlem som har ratifisert denne konvensjon, kan si den op ved utløpet av ti år fra den dag da konvensjonen første gang trådte i kraft, gjennom melding til registrering til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå. Sådanne opsigelse får ikke virkning før ett år etterat den er registrert.

2. Ethvert Medlem som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke — innen det år som følger efter utløpet av den i foregående avsnitt nevnte tiårsperiode — utøver den i denne artikkel fastsatte rett til opsigelse, blir bundet i ytterligere en periode på fem år, og kan derefter opsi denne konvensjon ved utløpet av hver periode på fem år i overensstemmelse med forskriftene i denne artikkel.

Art. 12. Når styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Generalkonferansen en beretning om anvendelsen av denne konvensjon, og overveie om spørsmålet om helt eller delvis å revidere konvensjonen bør settes op på konferansens dagsorden.

Art. 13. 1. Hvis konferansen vedtar en ny konvensjon som helt eller delvis reviderer denne konvensjon, skal, medmindre den nye konvensjon bestemmer noe annet,

- a) et Medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure medføre øeblikkelig opsigelse av denne konvensjon, uten hensyn til forskriftene i artikkel 11 ovenfor, hvis og så snart den nye reviderte konvensjon trer i kraft;
- b) denne konvensjon opføre å være åpen for ratifikasjon av Medlem-

mene fra den dag den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i ethvert tilfelle forbli i kraft i sin nuværende form og med sitt nuværende innhold for de Medlemmer som har ratifisert den, men

som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 14. Den franske og den engelske tekst av denne konvensjon skal begge være autentiske.